

عناصر السرد في القصة الصحفية العبرية
(القاص اليكس افشتاين - نموذجاً)

عناصر السرد في القصة الصحفية العبرية
(القاص اليكس افشتاين - نموذجاً)

المدرس هديل سلوان سامي السعدون
جامعة بغداد / كلية اللغات / قسم اللغة العبرية

البريد الإلكتروني Email : hadeelsalwan@colang.uobaghdad.edu.iq

الكلمات المفتاحية: القصة الصحفية، أنواع القصة الصحفية، السرد القصصي، عناصر العمل السردية، اليكس افشتاين.

كيفية اقتباس البحث

السعدون ، هديل سلوان سامي، عناصر السرد في القصة الصحفية العبرية (القاص اليكس افشتاين - نموذجاً)، مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، تشرين الاول ٢٠٢٤، المجلد: ١٤، العدد: ٤ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered في مسجلة في

ROAD

Indexed في مفهرسة في

IASJ

Journal Of Babylon Center For Humanities Studies 2024 Volume :14 Issue : 4
(ISSN): 2227-2895 (Print) (E-ISSN):2313-0059 (Online)

Elements of Narrative in Hebrew Story in Newspapers (Alex Avstein's short stories – For Example)

Lecturer Hadeel Salwan Sami Al-Sadoon

University of Baghdad / College of Languages / Department of
Hebrew Language

Keywords : The journalistic story, the types of journalistic story, narrative storytelling, the elements of narrative work, Alex Epstein.

How To Cite This Article

Al-Sadoon, Hadeel Salwan Sami, Elements of Narrative in Hebrew Story in Newspapers(Alex Avstein's short stories – For Example), Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, October 2024, Volume:14, Issue 4.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract:

The journalist story, it is a creative literary art, considered one of the modern influences of the art of literary narrative in the forms of writing. There are journalists and their literary works have a role in the development of journalistic writing, because they have found an effective way to appeal to their audience and publish their products, and there has been a mutual benefit between journalism and literature.

This research sheds light on the journalistic writing from a literary perspective, not from a journalistic perspective. this research is about elements literary most important in the press story. Which is the narrative the narrative is the backbone of the story in general and the journalist story in particular . The narrative is made up of elements (The action, subject, style, number, environment (time and place), and characters). There is a central role in the story of the journalist , sometimes he will be the main character in the story through the first person, and sometimes he will be the witness of events in the second or third person.

This research sheds deals with the narrative element in the stories of author (Alex Epstein), He is A Hebrew journalist Bullitt wrote the short story(short stories) , And the research shows the most important elements of the narrative in his stories through view a Group of his works taken from the journal(Ynet· and Haaretz newspaper) Published on his website.

الملخص: -

تعد القصة الصحفية من الفنون الأدبية الإبداعية، فهي من التأثيرات الحديثة للفنون السردية الأدبية بأشكال الكتابة الصحفية. ان لكتاب الصحافة وابداعاتهم الأدبية دور في تطوير الكتابة الصحفية، حيث وجد الأدباء في الصحافة وسيلة فاعلة لمخاطبة جمهورهم ونشر نتاجاتهم، وكانت هناك منفعة متبادلة بين الصحافة والادب.

تسلط هذه الدراسة الضوء على الكتابة الصحفية من وجهة نظر أدبية وليس وجهة نظر صحفية حيث انطلقنا من المفاهيم الأدبية لعناصر القصة الصحفية، حيث تتناول هذه الدراسة أهم العناصر الأدبية في القصة الصحفية وهو السرد، فهو العمود الفقري للقصة بشكل عام والقصة الصحفية بشكل خاص، وان السرد يتكون من عناصر وهي: (الحدث، الموضوع، الأسلوب، القاص، البيئة (الزمان والمكان) ، والشخصيات) .

حيث تم تسليط الضوء على هذه العناصر بشكل عام وعلى عنصر القاص بشكل خاص، فالقاص له دور رئيسي في القصة الصحفية فأحياناً يكون هو الشخصية الرئيسية في القصة مستخدماً ضمير المتكلم وأحياناً يكون شاهداً على الاحداث تتحى شخصية القاص لتفسح المجال للشخصية الأدبية لتقوم بوظيفتها الفنية بعيداً عن أية تأثيرات خارجية، او هي الطريقة التي يتحى فيها الراوي جانباً ليرينا شخصياته وهي تتكلم وتتحرك وتفكر.

وقد تناولت هذه الدراسة العنصر السردى في قصص الكاتب (أليكس إفشتاين)، وهو صحفي عبري أمتاز في كتابة القصة القصيرة (القصص القصيرة جداً)، ويعرض هذا البحث أهم عناصر السرد في قصصه من خلال تقديم مجموعة من أعماله المأخوذة من صحيفة (يديعوت احرانوت، وهآرتس) والتي تم نشرها على موقعه الإلكتروني.

אלמנטי הנרטיב בסיפור העיתונאי העברי

(אליכס אפשטיין - דוגמה)

המורה הדיל סלון סאמי אל-סעדון

אוניברסיטת בגדאד - פקולטת השפות - המחלקה ללשון העברית

מילות מפתח: הסיפור העיתונאי ، סוגי הסיפור העיתונאי، נרטיב

סיפורי، אלמנטי העבודה הנרטיבית ، אלכס אפשטיין

תקציר:-

הסיפור העיתונאי הוא אמנות ספרותית יצירתית, נחשב כאחת מהשפעות המודרניות של אמנות הנרטיב הספרותית בצורות הכתיבה העיתונאית. יש לסופרים עיתונאיים וליצירותיהם הספרותיות תפקיד בהתפתחות הכתיבה העיתונאית, כי הם מצאו דרך יעילה לפנות לקהל שלהם ולפרסם את ציוריהם, והתועלת היא הדדית בין עיתונות לבין הספרות.

מחקר זה שופך אור על הכתיבה העיתונאית מנקודת מבט ספרותית ולא מנקודת מבט עיתונאית, המחקר הזה עוסק ביסודות הספרותיים החשובים ביותר בסיפור העיתונאי, שהוא הנרטיב. הנרטיב הוא עמוד השדרה של הסיפור בכלל והסיפור העיתונאי בפרט, הנרטיב מורכב מאלמנטים (הפעולה, הנושא, הסגנון, המספר, הסביבה (זמן ומקום), והדמויות). יש למספר תפקיד מרכזי בסיפור העיתונאי, לפעמים יהיה הוא הדמות הראשית בסיפור באמצעות גוף ראשון, ולפעמים יהיה הוא העד על האירועים בגוף שני או שלשי.

מחקר זה עוסק באלמנט הנרטיב בספורים של הסופר (אלכס אפשטיין), שהוא עיתונאי עברי בולט בכתיבת הסיפור הקצר (הקצרצרים), והמחקר מציג את האלמנטים החשובים ביותר של הנרטיב בסיפוריו על ידו ניתוח סיפורים נבחרים שפרסמו בעיתון (ידיעות אחרונות, ועיתון הארץ).

הקדמה:

הסיפור העיתונאי הוא יצירה אמנותית, והוא ז'אנר ספרותי קצר ביותר בעל תוכן קצר, המספר מרכזי בו על האירוע ועל הדמויות כדי לצייר עלילה קצרה שבה הוא יכול להשתמש באלמנטים הנרטיביים המתאימים לו.

חשיבות המחקר:

חשיבות המחקר נובעת מהתעניות בז'אנר ספרותי מיוחד, שהוא הסיפור העיתונאי הקצר, והוא ז'אנר ספרותי נרטיבי מתחדש, מתאפיין בסוג יחד של באלמנטים נרטיביים שונים.

השערת המחקר:

- יש לסיפור העיתונאי סגנון כתיבה מיוחד.
- יש בסיפור העיתונאי מערכת של מרכיבים שהם בולטים בו ומאפיינים אותו מן הסיפור הקצר.
- הסיפור העיתונאי מתאפיין במאפיינים נרטיביים מיוחדים.

מטרת המחקר:

המטרה של המחקר היא תאר את המרכיבים של הסיפור העיתונאי בכלל לתאר את מרכיב הנרטיב את האלמנטים הנרטיביים הבולטים בסיפורי (אליכס אפשטיין).

קורפוס המחקר:

קורפוס המחקר מתהווה מ (50) של הסופר (אלכס אבשטיין) שהתפרסמו בעיתון ידיעות אחרונות ועיתון הארץ.

שיטת המחקר:

כדי לניתוח את מרכיבי הסיפור העיתונאי נניתוח מקיף כשענו על השיטה האנליטית דיסקרפטיבית כדי להיות אמצעי על לשיג מטרה זו .

הסיפור העיתונאי:

סיפור עיתונאי הוא סוג של סיפור חדשותי המשתמש בשיטת ההצגה הנרטיבית . הסיפור העיתונאי נכתב במגזינים ובעיתונים (حداد، 2002، الصفحات 57-61). סיפורי עיתונים הם אלה שבאמצעותם מוצגים חייהם של האנשים באופן ריאלי . הם אינם מבטאים ראיון תוך מספר דקות, או מדווחים על עובדות או מידע על נושא מסוים . הם סיפורים קטנים כתובים בקול תוסס וזורם וכולל קו עלילה ודמויות מתוך הקדמה, גוף וסיום. סוג זה של סיפורים מתמקד בהיבט אנושי של החדשות, מפני שמחקרים חדשים מראים שהקוראים של היום מתעניינים מהחדשות שהם רחוקות מחיוניות הרגשות אנושיות (الكعبي، 2006، صفحة (الفصل الاول)).

בשליש הראשון של המאה העשרים סוג זה של כתיבה הופיע בתקשורת המערבית, ועבר מרדיו לטלוויזיה ולאחר מכן לעיתונאות. נמצא המונח "פיצ'ר" (Feature), לאחר התפשטותו הנרחבת של ידיעות בעיתונים בשפות שונות , החלו לתרגם כמה דוגמאות מהם לעיתונים, בעיקר באמצעות סוכנויות הידיעות, והדוגמאות הבולטות ביותר נכתבו רק לפני מספר שנים. אמנות הסיפור העיתונאי הוא הטוב ביותר בהעברת הסבל האנושי וחוזר אותו בצורה מחודשת, באופן שצורות ספרותיות אחרות של כתיבת חדשות לא יכולות לבטא אותן (الطائي، 2012، صفحة 66).

הסיפור העיתונאי הופיע בצורתו המודרנית לאחר מהפכת הרנסנס באירופה, שהיא אותה התקופה שבה התפתחה העיתונות, למרות שהעיתונות נמצאה קדם לה, אך תקופה זו נתלווה בהופעתו של דור רחב ומשכיל. שהעיתונות ענתה על הצורך שלו כמו גם הסיפור הקצר. למרות שאמנות הסיפור היתה אמנות ההמונים מאז תקופת המיתוסים... ואחרי זה, האמנות הסיפורית בעלת אופי עממי (כל מיני סיפורים) החלה להביע את הפרט. כך היה לעיתונות ולסיפור אותו מסר (خورشيد، 1972، صفحة 106).

הסיפור הוא המקור של כל הג'נרים הנרטיביים, ולכן אנו מוצאים שהסיפור העיתונאי הקצר (הסיפור החדשותי והסיפור האמנותי) מגיעים ממקור היסטורי אחד, כמו כל האמנויות הנרטיביות. הסיפור העיתונאי הוא ז'אנר נרטיבי קצר

מאוד, המתרכז סביב יחידה מוסרית קטנה, ותלויה בעלילה, מתאפיין בעיבוי השפה, כדי לבטא אירועים מכריעים, והוא יכול להשתמש בטכניקות ואלמנטים מתאימים של נרטיב כדי לעבוד יצירות ספרותיות שונות (عباسي، ٢٠٢٤، صفحة ٦٦)

הסיפור העיתונאי נחשב לאחת מאומנויות התקשורת החשובות ביותר המאפשרות לכותב להביע בפני הציבור רעיון תקשורתי יחיד, אותו הוא מבקש להציג, בנוסף ליכולתו לקבוע את יעילות הרעיונות התקשורתיים והשפעתם על הקהל הקורא (حسن، 2016، صفحة 81).

חלקי הסיפור העיתונאי:

הסיפור העיתונאי מתאפיין בקצרו, בהירות ומשיכות לבו של הקורא, בין אם המבוא שלו הוא תיאורי או אינפורמטיבי... זה חייב להיות כמו פיתיון שהוא מנסה לעורר את עניין הקורא ולהכניס אותו ללב מהלך הסיפור (حسن، ٢٠١٦، صفحة ٨٠).

אפשר לקרוא לסגנון הסיפורי שבו נכתב סיפור עיתונאי לפי צורת המילה בסיפור ולא המבנה שלו (כמו שנפוץ בז'אנרים אחרים), משום שצורת המילה מספקת אפשרות להבליט את אופיו האינדיבידואלי של הסיפור ואת סגנון הכתיבה שלו. אפשר לקרוא לסגנון הסיפורי שבו נכתב סיפור עיתונאי בשם צורת המילה במקום תבנית (שנפוצה בז'אנרים אחרים), משום שצורת המילה מספקת אפשרות להבליט את אופיו האינדיבידואלי של הסיפור ואת סגנון הכתיבה שלו (حداد، ٢٠٠٢، صفحة ٥٧). הסיפור בעיתון מורכב מארבעה חלקים עיקריים המהווים יחד את מרכיבי היסוד שלו, ללא מרכיבים אלו הסיפור בעיתון מאבד את מבנה השלד שלו. החלקים הם :

- 1- הכותרת הראשית: מבטאת המגע הראשון בין הטקסט העיתונאי לקורא, והיא חלק חשוב לדחוף את הנמען להמשיך בקריאת הטקסט.
- 2- אקספוזיציה (הקדמה): הקוהרנטיות של המבוא מושכת את הקורא להמשיך ולקרוא את הסיפור,

היא מהווה את תחילתו של מהלך הסיפור ומהווה את הבסיס הראשון שממנו מתחיל הסיפור העיתונאי. צריך שיהיה המבוא כולל פרטים אובייקטיביים המכילים עובדות אמיתיות.

- 3- נקודת שיא (גוף): חלק זה מהווה את רוב האירועים השונים של הסיפור, באמצעותם הוא מסתפק במידע, עובדות ורשמים שהכותב משיג על סמך

ראיונות ופגישות, הנתמכים במסמכים ומחקרים שהוא עורך. באופן אובייקטיבי כדי להבטיח מידע נכון.

4-הסוף (הפתרון): הסוף הוא המילים האחרונות שבהן מסתיים הסיפור. הסיום צריך להיות מרגיש ויפה כדי למשוך את הקורא לסיים את הסיפור. (الفارس 1, 2021)

סוגי הסיפור העיתונאי:

חוקרי תקשורת הדגישו כי ישנם גם גורמים ומאפיינים משותפים לסיפורים העיתונאיים, אשר נועדו לטפל בסוגיות שהקוראים זקוקים להן, ובמקביל להיערך על ידי העורך עצמו. הוא מנסה לסכם אותו בלי לכתוב ולציין את דעתו על הנושאים המכוסים. לכן, ולסיפור החדשותי הופיע במאה התשע עשרה לספירה, כמו הסיפור הקצר, והיתה לו צורה עצמאית, במטרה להעביר את כמות המידע הגדולה ביותר בזמן הקצר ביותר. תוך כמה עשורים החלו להופיע דרכים חדשות לכתיבת ידיעות, הנשענות על הסגנון הנרטיבי, שנקרא אחר כך (הסיפור העיתונאי) (الطائي، 2012، صفحة 66). יש שני סוגים מהסיפור העיתונאי:

1-סיפור חדשות: סיפורי חדשות הם חלק בלתי נפרד מהמרכזים העיתונאיים, בהם סיפורי חדשות כוללים שיח פונקציונלי ואמנותי מגוון. יש להדגיש גם כי סיפורי חדשות כוללים נושאים מגוונים ואינם ספציפיים, מה שהופך אותם חשופים למאמץ תקשורתי גדול, שכן עבודה זו עשויה להיחשב קשורה לחדשות מהמציאות, ויש צורך להתמקד בעובדה כי סיפורי חדשות. המטרה שלו היא להיות ברורה ואובייקטיבית לחלוטין, אבל היא נושאת בתוכנו, אבל לפי נקודת המבט של העיתונאי והזווית שממנה הוא רואה את האירוע (حداد، 2002، صفحة 56).

2-סוג זה מהסיפורים מאפינים את האופי האינדיבידואלי של הסיפור ואת סגנון כתיבתו, ואת התוכן של הסיפור. אין לעיתונאי חופש לשנות את כל עובדות האירוע או סיומם האירועים לכך, הסופר תמיד תלוי בסגנון (הפירמידה ההפוכה), הכותב מסדר את חלקי הסיפור על פי חשיבותם, הוא מתחיל בחלקים החשובים ביותר, ולאחר מכן כותב האירוע הפחות בחשיבותו, ולאחר מכן הפחת ביותר, העיתונאי יכול לחתוך את הפרטים הלא חשובים של האירוע, כדי להיות מסוגל לקצר את גודל הסיפור העיתונאי. נוכחותו של הסופר קשורה להעברת האירוע בלבד (حداد، 2002، صفحة 56).

3-סיפור אמנותי: הוא סוג של סיפורים אמנותיים עיתונאיים מאופיין בשמוש במושאים אנושיים, בסוג זה יש לעיתונאי תפקיד גדול כי הוא שואב את האירוע מהמציאות ומפתח אותו על פי דמיונו, ועל פי הממדים הפסיכולוגיים

והחברתיים שלו, לאחר מכן הוא חושף את האירועים לעולם הסיפור באמצעות האלמנטים הנרטיביים (زيد، ١٩٩٠، صفحة ١٢٦). המשלב התרבותי בסיפורים העיתונאיים משתנה על פי תרבותו של כותב הסיפורים (البقاش، 2002، صفحة 57). במלים אחרות, הסיפור מסוג זה צריך להציג מבוא לאירוע מסוים שנלקח מהמציאות ואז להשתמש בדמיונו ואת ההתפתחות הדרמטית של האירועים עד שהוא מגיע לנקודת השיא ואז לסיום (حداد، ٢٠٠٢، صفحة ٦١). סוג זה מהסיפורים מאפינים את האופי האינדיבידואלי של הסיפור ואת סגנון כתיבתו, ואת התוכן של הסיפור. אין לעיתונאי חופש לשנות את כל עובדות האירוע או סיומם האירועים לכך, הסופר תמיד תלוי בסגנון (הפירמידה ההפוכה) , הכותב מסדר את חלקי הסיפור על פי חשיבותם, הוא מתחיל בחלקים החשובים ביותר, ולאחר מכן כותב האירוע הפחות בחשיבותו, ולאחר מכן הפחת ביותר, העיתונאי יכול לחתוך את הפרטים הלא חשובים של האירוע , כדי להיות מסוגל לקצר את גודל הסיפור העיתונאי. נוכחותו של הסופר קשורה להעברת האירוע בלבד (حداد، ٢٠٠٢، صفحة ٥٦).

4-סיפור אמנותי: הוא סוג של סיפורים אמנותיים עיתונאיים מאופיין בשמוש בנשאים אנושיים, בסוג זה יש לעיתונאי תפקיד גדול כי הוא שואב את האירוע מהמציאות ומפתח אותו על פי דמיונו , ועל פי הממדים הפסיכולוגיים והחברתיים שלו, לאחר מכן הוא חושף את האירועים לעולם הסיפור באמצעות האלמנטים הנרטיביים (زيد، ١٩٩٠، صفحة ١٢٦). המשלב התרבותי בסיפורים העיתונאיים משתנה על פי תרבותו של כותב הסיפורים (البقاش، 2002، صفحة 57). במלים אחרות, הסיפור מסוג זה צריך להציג מבוא לאירוע מסוים שנלקח מהמציאות ואז להשתמש בדמיונו ואת ההתפתחות הדרמטית של האירועים עד שהוא מגיע לנקודת השיא ואז לסיום (حداد، ٢٠٠٢، صفحة ٦١) , כותב הסיפור העיתונאי מסתמך על סוג (הסיפור האמנותי) כדי לספר את הפרטים בעלילה לרגש את הקורא, ולמשוך אותו לקרוא את הסיפור עד הסוף (زيد، ١٩٩٠، صفحة ١٢٧). בהפך לסיפור החדשות , הסיפור האמנותי אינו מסתמך על תבנית (הפירמידה ההפוכה) אלא הוא כל דוגמה אפשר להיות סוג משלו מבחינת התבנית, והתוכן שלו מתקשר עם הסיום השורה האחרונה של הסיפור (הסייום) (حداد، ٢٠٠٢، صفحة ٥٧).

מרכיבי הסיפור העיתונאי :

חשיבות מיוחדת יש למרכיבים העומדים בבסיס הנרטיב בסיפור העיתונאי, ניתן לחלק את המרכיבים של הסיפור העיתונאי לשני מחלקים עיקריים:

הראשון: הבנייה של הסיפור, שהיא כוללת : (אירועים, עלילה, דמויות וסביבה) .

השני: הסגנון האמנותי, שהוא כולל : (שפה, נרטיב סיפורי, דיאלוג ותיאור האירועים) . (الفارس ا.، 2021)

הנרטיב הסיפורי :

הנרטיב הסיפורי נחשב לאחד מאומנויות הביטוי הנרטיבי הקרובות ביותר לעיתונאות. אומנויות עיתונאיות רבות משתמשות בנרטיב סיפורי כאמצעי עיקרי להעברת משמעויות ומידע. אין זה מפתיע שהנרטיב הסיפורי מהווה את רוב המבנה בסיפורים העיתונאיים. אין סיפור עיתונאי בלתי נרטיבי או דיאלוג. ולפעמים יהיה הדיאלוג חלק מהנרטיב הסיפורי. סיפורים מתחילים - לעתים קרובות בנרטיב ואז עוברים לדיאלוג, ולעתים יהיה ההפך, כשהדיאלוג הוא בתחילת הסיפור ואז חוזרים לנרטיב (الطائي، 2012، صفحة 194).

אלמנטי הנרטיבי בסיפור העיתונאי :

1- הפעולה:

היא מערכת של אירועים מתרחשות בנרטיב, האירוע הוא החומר העיקרי שממנו נוצר הסיפור העיתונאי, ומקור האירוע הוא המציאות, ולפעמים גם מתעריב הדמיון אליו. האירוע הוא סדרה של פעולות שיוצרות את תוכן הסיפור והם מענינים אצל הקורא. האירוע ופרטיו חשובים יותר בעבודה הנרטיבית של הסיפור העיתונאי והם מהווים את העלילה שלו, בכל חלקיה (התחילה, השיא, פתרון) (احمد، 2012، صفحة 103).

2- הנושא :

הוא הרעיון המרכזי של הטקסט שניתן להבין מן העלילה, הנושאים הנפוצים ביותר ביצירה הנרטיבית הם (אהבה, מוות, משפחה, נקמה, סבל, פשע, חמלה, חירות, צדק וכו') (ארקויה, 2020).

3- הסגנון :

הוא הסימן האישי של הכותב וכולל את הדרך שבה עליו להתבטא, והוא אופן התפתחותו של המחבר בז'אנר הסיפורי. במילים אחרות, אנחנו מדברים על חותמת המחבר, על דרכו להשתמש בשפה, על המשאבים הספרותיים (ארקויה, 2020\10\6).

4- המספר :

הוא חלק מרכזי בנרטיב של הסיפור העיתונאי, שמעניק לו משמעות וגורם לקורא להבין את המתרחש בסיפור, המספר כאותה "הדמות" שתפקידה הוא לתת משמעות לסיפור, יש סוגים שונים של מספרי סיפורים, ולכל אחד מהם יש כמה מאפיינים :

-מספר ראשי:

בסוג הזה המספר הוא הדמות העיקרית שהיא אחראית על סיפור הסיפור, עם נקודת מבט אישית ותמיד סובייקטיבית דרך החשיבה שלו, ההוויה והניתוח.

-מספר עד :

המספר בסוג זה הוא הדמות שמספרת את הסיפור היא לא בדיוק הגיבור, אלא מי שקרוב אליו מאוד, בדרך כלל דמות משנית שבאותה עת משפיעה על המתרחש, גם הוא סובייקטיבי ובעל נקודת מבט אישית, אך לא כלפי הגיבור (מה הוא מרגיש וחושב, וכו') אבל באופן מסוים הוא עד למה שקורה, ומכאן הסובייקטיביות שלו מבוססת גם על אובייקטיביות.

- אדם שלישי :

המספר בסוג זה יהיה בגוף שלישי, והוא אחד מהסוגים הנבחרים ביותר על ידי כותבי הספור העיתונאי. והוא יכול להוסיף עמו דמויות נוספות, מכיוון שדמות זו היא צופה בלבד, מישהו שאינו קיים, אך מוגבל להכרת הסיפור ולמה שקורה לכל אורכו. בסוג זה יש שלוש דרכים :

1-מספר כל יודע.

2-מספר סלקטיבי או שקול.

3-מספר כמעט - יודע (ארקויה, 3\28\2021).

יש חלוקה אחרת לסוגי המספר בנרטיב לפי כינוי הגוף של המספר המשומשים בסיפור, כמו נסכם אותם שלהלן :

נרטיב סיפורי בגוף ראשון : בסוג זה המספר מדבר בגוף ראשון (אני) והוא עשוי להיות הדמות הראשית בעצמו. ההזדהות של המספר עם הדמות הראשית עזרה לו להעביר את תצפיותיו ואת מחשבותיו בקלות. המספר עשוי להיות דמות המשנה שעוזרת לדמות הראשית במחשבותיו ובעמדותיו (الحكيم - ים, 10\23\2022).

נרטיב סיפורי בגוף שני: בסוג זה המספר מסתפק בסיפור האירועים מבלי להתערב בהם, הוא יודע רק מה קורה לפניו, וכשהוא מעביר את הרגשות והמחשבות של דמויות הסיפור, הוא מתיחס לדבריהם ולעמדותיהם. אולי השיטה הזו הכי קרובה לעבודה עיתונאית, ואנו רואים אותה בסיפורים רבים (الحكيم, 10\23\2022).

נרטיב סיפורי בגוף שלישי: סוג זה נחשב לאחד מהטיפוסים הפחותים בשימוש, כי טיפוס זה יכול להבדיל בין הדמות לבין המספר. בסוג זה משתמשים בשלושת הכינויים: גוף ראשון, גוף שלישי וגוף שני. זאת על מנת

להעביר משמעות ותוכן, למרות שהוא לא נפוץ, יש לו חשיבות רבה, כי הוא מציג הדמויות ותיאורן בצורה מדויקת (الحكيم، 2022\2\23\10).

5 - הדמויות :

הדמויות מיצגות האנשים שחיים את האירועים ויוצרים את העלילה. ניתן לתאר אותם לפי מעשיהם, מבנה גופם, אישיותם או דיאלוגים שלהם, הדמות היא אחד ממרכיבי הבנייה הנרטיבית של הסיפור, והיא האלמנט המאפיין את היצירות הנרטיביות. דרך הדמות מכירים את המקום והזמן ודברים אחרים במסגרת הסיפור, הכותב שואב את הדמות מן המציאות כדי לשים אותה בין השורות, ויש לה השפעה על כל האלמנטים של הרעיון, האירוע והסביבה (الطائي، 2012، الصفحات 129-125). יש כמה סוגים של דמויות בסיפור העיתונאי, כמו להלן :

-דמות ראשית : הדמות הראשית היא הגיבור של הסיפור, רוב האקשן מתרכז סביבה והיא היחידה שהכי חשובה לסיפור. בסיפורים שנכתבו בגוף ראשון, הדמות הראשית היא בדרך כלל המספר.

-דמות הנריב : היא דמות האנטגוניסט, ברוב המקרים, הגיבור הוא טוב והאנטגוניסט הוא רע, וזה המקור לקונפליקט שלהם. זה לא תמיד המצב, במיוחד אם הגיבור הוא אנטי-גיבור חסר תכונות הרואיות אופייניות, או שהאנטגוניסט הוא אנטי-נבל בעל מאפיינים אצילים. עם זאת, 95% מהמקרים הגיבור הוא הגיבור והאנטגוניסט הוא הנבל.

-דמות הדיוטרגוניסט : לרוב הסיפורים יש עיקרי הדמות הראשית ומשני דיוטרגוניסט (או קבוצה של דוטרגוניסטים). זו דמות שהיא לא ממש במרכז תשומת הלב, אבל די קרובה אליה .

- דמות שלישונית : הן דמויות לא מספיק חשובות כדי באמת לקתיסר מישהו או מישהו. הם מרחפים פנימה ויוצאים מחייו של הגיבור ואולי מופיעים רק בסצנה אחת או שתיים לאורך הסיפור (azbooka, 2024\3\3).

6- הסביבה (זמן וחלל):

היא נקודת המרכז שמתרכזים עליה כל האלמנטים כדי לתת לקורא משמעות משלימה, הסביבה כוללת האזור שבו חיים אנשי הסיפור וכל האירועים מתרחשים בו, וגם היא כוללת הזמן שהוא המרחק בין האירועים השונים בסיפור. הסביבה היא אחת ההשפעות החשובות ביותר ביצירות הספרותיות בכלל, וביצירות נרטיביות בפרט, ולכן היא משפיעה באופן רב על הסיפור העיתונאי. יחד עם האלמנטים האחרים, הם יוצרים מבנה נרטיבי המשקף את חזון המציאות של העיתונאי (الطائي، 2012، الصفحات 98-99-100).

נרטיב סיפורי מחולק לפי הזמן לשלושה סוגים:

- 1- נרטיב רצופי: נרטיב האירועים מבוסס על ציר זמן קבוע, החל מתחילת הסיפור ועד סופו.
 - 2- נרטיב מקוטע: סוג זה אינו לוקח בחשבון את ההיגיון של הזמן, לפעמים אירועים סופיים מציגים תחילה את הנרטיב, ולאחר מכן עוברים לאירועי התחלה באופן שמראה את ההבדל בין הזמן של הסיפור לזמן של הנרטיב.
 - 3- נרטיב משתנה: הסוג הזה מבוסס על סיבוב האירועים, כאשר המספר כותב מספר סיפורים לסירוגין ביניהם. (الفارس آ، 2021)
- בדרך כלל, הנרטיב הסיפורי משתנה בסיפורים העיתונאיים, השילוב שלו עם סוגי דיאלוגים שונים והבחירה האופטימלית של סוג המספר, הם כולם כישורים חדשים שהועברו מעולם הסיפורים הקצרים, כדי לפתוח אופקים חדשים בכתיבת הסיפורים העיתונאיים.

הסופר אלכס אפשטיין :

אלכס אפשטיין הוא בראש ובראשונה סופר מעניין משום המהלכים הדינאמיים שהוא מבצע כאמן. כבר שני עשורים שהוא חוקר בספריו אופני ביטוי שונים, סגנונות כתיבה, ז'אנרים ומבנים נרטיביים, ובמידה רבה ניתן לומר שכל ספר שלו שונה מקודמו. הוא גם מחלוצי ז'אנר הקצרצרים סיפורים שיכולים להיות באורך של שתי שורות בלבד (שווימר, 2002\14\10).

סיפוריו הקצרים הם תערובת של מציאות ודמיון, ריאליה וחלום, עובדות ופנטזיה. המחבר נוטה למקם את סיפוריו במקומות רחוקים ואקזוטיים, או להישען על דמויות היסטוריות ומיתולוגיות קדומות. צירופי מקרים מדהימים ובלתי מפוענחים ושיבושי זמנים מכוונים מאפיינים את הסיפורים ומתעתעים בקורא, שאמור לחוות חוויה של גילוי, פירוק והרכבה. ביצירותיו משקעי תרבות רבים ואזכורי דמויות כמו הומרוס, בורחס, אנדי וורהול ועוד רבים. הביקורת על יצירתו נעה בין התפעלות ושבחים ועניין רב בתרכובת המיוחדת הזאת, ובין הסתייגות ורתיעה ממנה.

מספרי הפרוזה והשירה שפירסם : כותב לנינגרד ושירים אחרים , שירה (עקד, 1991) ; הכלב שדיבר על המלחמה , סיפורים קצרים ; (1994) אהובתו של מטפס ההרים , סיפורים קצרים ; (1998) מילון מהפך , רומן ; (1999) הגיבורים הצהובים , נובלה ; (2000) אודיסיאה , רומן ; (2001) מתכוני חלומות , רומן קיצורי דרך ; (2002) לכחול אין דרום , סיפורים קצרים ; (2005) הביתה . (2010) ספרו , לקסם האחרון אצטרך כנפיים , (2011) יצא בהוצאה עצמית, בעריכת טל ניצן, והופץ חינם ברשת החברתית "פייסבוק".

הספרים מחשב אהבה מחדש , (2013) משיח בתוך בקבוק (2013) ויד ראשונה מסופר (2014) פורסמו כספרים מקוונים. ספרו האחרון עד כה הוא מכמונת געגועים לפנד (2017) , אפשטיין זכה פעמיים בפרס היצירה לסופרים עבריים על שם ראש הממשלה לוי אשכול ז"ל (2003, 2016). מתגורר עם אשתו בתל אביב, מלמד כתיבה יוצרת ועובד כמתכנת בחברת היי-טק.. (גלרון-גולדשלגר, 4\11\2020).

הצורה הספרותית שבה מתמקד אפשטיין היא כבר בגדר עובדה מוגמרת, והעיסוק בה נהיה נדוש במידה מסוימת, משום שהיא תופסת את מקומו של התוכן. אולם לא ניתן באמת להפריד בין הצורה לבין התוכן. הקצרצרים של אפשטיין - כסוגה ספרותית - מבקשים לתמצת תובנות, אבחנות, ושאלות בלתי פתורות לגבי נושאים הנוגעים לזמן, מרחב, חלל ורגשות. ומתוך הפער בין עומק ורוחב התמות והצורה התמציתית, נולד האפקט הרגשי והדרמטי, עבודתו וסיפוריו הקצרצרים הם בגדר ניסוי ספרותי שעוסק ברגשות ותהיות סביב מיתולוגיות, הטבע האנושי ומדע חדשני. עריכה נכונה הופכת את הטקסט לסיפור מוצלח, באחד הראיונות עם אפשטיין, הוא אומר " בשנות ה-90 ז'אנר הסיפור הקצר פרח בארץ, ובעולם זה עדיין קיים. כמעט אף סופר לא מתחיל לכתוב או ללמוד לכתוב אלא בעזרת הסיפור הקצר" (שביט, 1\11\2002).

האלמנטים הנרטיביים בסיפורי הקצרצרים של אפשטיין :

כמו שכבר נזכרו לעל, לכל סיפור קצר ובמיחד הקצרצרים יש כמה אלמנטים נרטיביים בולטים בהם, ובמחקר זה אנחנו מנסים להציג האלמנטים הבולטים ביותר בהקצרצרים של אפשטיין (מר הקצרצרים) כמו להלן :

- בסיפור הקצרצר (דמיון) אפשטיין משתמש באלמנט הדיאלוג כדי להציג את הסגנון הנרטיבי בסיפור, הוא משתמש בשיחות בין אב לבנו בן החמש על מציאות קרובה ורחוקה. שיחות שהן מעבירות את הקורא בין הזמנים, הסוג הנרטיבי בסיפור זה היה משתנה, כי אלמנט הזמן היה נע בין העתיד להווה, כמו שרואים בשיחה :

"איפה השלט, אבא? היא שאלה."

"החבאתי לך אוהל, הודה אבא.

"איפה החבאת אותו?"

"בחלום שלך, ענה אבא! את צריכה להירדם כדי למצוא אותו."

איפה השלט, אבא? היא שאלה.

"החבאתי לך אוהל, הודה אבא.

"איפה החבאת אותו?"

"בחלום שלך, ענה אבא! את צריכה להירדם כדי למצוא אותו."

"טוב אבא, אמרה אביגיל ועצמה את עיניה ומיד נרדמה.

למחרת בבוקר אבא של אביגיל הופתע לראות שהטלוויזיה בסלון נעלמה

בימים הבאים נעלמו הטלפון, הטאבלט, המחשב הנייד ולבסוף גם אמא

(אפשטיין, 2021)

• כדוגמה שניה גם על שמושו של אפשטיין באלמנטים הנרטיביים בקצרצרים שלו אנחנו רואים בסיפור הקצרצר (סופת שלגים מתקרבת) כאן משתמש אפשטיין בסוג הנרטיב הרצופי, והכותב היה הדמות הראשית של הסיפור, מה שגורם לכל היצירה להתמקד בעצמו, ועל התחושות, המחשבות והמעשים שהוא רואה, כמו להלן:

-סופת שלגים מתקרבת. בחורף 1980, אחרי שנחתנו בארצנו החדשה, הבטיח לי אבי שכאן בישראל אף אחד לא יקרא לי בשמות גנאי.....

-אחרי חודש כבר למדתי לכתוב בעברית את השם החדש שלי (שלא היה אלא קיצור של השם המלא שלי ברוסית; עד היום, כמישהו קורא לי סשה (אפשטיין, 2016).

בסיפור זה הסופר מדבר על עצמו, והוא מדגיש על זה באחד הראיונות כשהוא ענה על שאילה בהתייחסות לכנותו בשאלת החיבור למושג (הישראליות) כי הוא חי בישראל, כותב בעברית, ולכן מרגיש ישראלי. מצד שני, הזרות עדיין מהווה חלק בלתי נפרד ממנו, הוא אומר: "הגעתי לארץ בתור ילד בן שמונה בלי לדעת מילה עברית. התביישתי ללכת ברחוב עם ההורים שלי כשהם דיברו בניהם ברוסית, כי זה היה דבר חריג. אני חושב שאם היתה לי ביוגרפיה אחרת, ולא הייתי מוותר על הרוסית ולומד עברית, לא הייתי נהפך לסופר" (שביט, 2002\11\1).

• בסיפור הקצרצר (קרוב יותר לגשם) סוג זה אינו לוקח בחשבון את הלוגיקה של הזמן, כי הוא מציג אירועים עתידיים בתחילה של הנרטיב, ולאחר מכן הוא עובר לאירועי העבר באופן שמראה את ההבדל בין זמנים בסיפור. אנו מוצאים בסיפור זה כמו בסיפורים אחרים של אפשטיין כי הוא מדבר על

טכנולוגיה, והם סובבים סביב הטכנולוגיה והמדע הבדיוני, והנרטיב של האירועים בהם יהיו משתנים בזמן שמתחיל בהצגה על העתיד, שנקראת ציפיה לאירוע, ואז הוא חוזר עם הנרטיב מהעבר לעתיד, שהוא סוג של נרטיב מקוטע, כמו להלן :

- המדריך בסדנת הצילום מספר שבעוד כמה שנים צילום הווידאו הדיגיטלי יהיה באיכות כה גבוהה, וכוח החישוב של המצלמות כה גדול, עד שיהיה פשוט יותר לצלם הכל בווידיאו,

- בינתיים, בתאורה המושלמת של הסטודיו, הוא עומד להדגים את המצב של צילום המאקרו שיש כמעט לכל מצלמה דיגיטלית..... (אפשטיין, 2010)

● גם בסיפור (על כוחה של הספרות הרוסית) מבאר אפשטיין את עצמו, הוא מדבר על הזכרונות שלו ואיך הוא מתגעגע לרוסיה, הוא אומר באחד הראיונות : "יש בי געגועים לקרעי זכרונות ולמשפחה, לאיזשהו צבע וריח, וזה אולי נשמע קלישאתי, אבל אני מתגעגע גם לגשם ולשלג. לנוף לגמרי אחר. זה מין פסיפס שקשה לי למקם אותו בהגדרה של געגועים לרוסיה. זה געגועים לילדות שלי" (שביט, 1\11\2002).

בסיפור זה היה הדיבור על פי הסופר כי הוא היה בגוף ראשון, והסופר היה הגיבור של הסיפור והציג את זיכרונותיו בהתייחסות לעבר, כמו להלן :

- סבתא-רבתיא שלי סגרה פעם ספר של טולסטוי כל כך חזק, עד שיצא מדפי הספר ניצוץ, והניצוץ נתפס בוילון, וניצתה שריפה וכל בית הקיץ שלנו עלה באש. לא ירשתי את הכישרון הזה של סבתי, אבל פעם ניסיתי לכתוב סיפור שבו הכול מתרחש בהילוך לאחור: בית הקיץ עולה באש, הווילון בוער, ניצוץ נתפס בדפי אנה קרנינה וכולי; סבתא-רבתיא סגרה את הספר כל כך חזק עד שהאש כבתה (אפשטיין, 2010).

הצגת האירועים הפנטסטיים שבסיפור סוג זה אינו לוקח בחשבון את ההיגיון של הזמן, כי אירועים סופיים מציגים בתחילת הנרטיב, ולאחר מכן עוברים לאירועי התחלה באופן שמראה את ההבדל בין הזמן של הסיפור לזמן של הנרטיב.

● בסיפורו (הסוד לקפיצה בדרך) אפשטיין היה מתייחס למושג הזמן, הוא השתמש במכונת זמן דמיונית, הסוג הנרטיבי של האירועים הוא משתנה כדי לנסות לחזור למציאות של הדמות, הסוג הזה של הנרטיב נחשב כפרשני, על ידי חזרה לחייה המידיים של הדמות על מנת הבהיר את מטרת הסיפור להצגת האירוע. כמו להלן :

- על כריכת ספרו הוא מצולם כשעיניו עצומות וסיגריה בין אצבעותיו; בילדותו, אחרי שראה את אביו מנפץ באגרופו דלת זכוכית מול פניה של אמו, החל לגמגם. לא הועילו כל הביקורים אצל רופאי ההגיה: לבסוף פשוט לימד את עצמו לא להרים את הקול. שנים רבות אחר כך אף פיתח שיטה לעשן רק בחלום, כתב על כך רב מכר, החל לנסוע להרצאות מעיר לעיר... הוא כבר מסוגל לארוז מזוודה מתוך שינה. (אלכס אפשטיין, 2010)

בכל הדוגמאות של הסיפורים שלעל אנחנו רואים סוגים משתנים של אלמנטים נרטיביים שמשמש בהם הסופר אפשטיין בקצרצרים שלו. הקצרצרים של אפשטיין כאילו הן (פלאש באק) של תודעה כמו מיתוסים קצרצרים והם יוצרים מערכת של סמלים בין העבר וההווה הפרטי, לבין העתיד הכללי. חלק ניכר מהטקסטים עוסקים בספרות, בקריאה ובכתיבה.

המסקנות :

- 1- היסוד של הסיפור העיתונאי הוא הנרטיב ולא התבנית האמנותי כמו שהוא נפוץ בז'אנרים סיפורתיים אחרים.
 - 2- הסיפור העיתונאי מתאפיין בכותרת מושכת עבור הקורא, שבו ניתן להציג תקציר קצר לכל הסיפור. בדרך כלל חייב לעמוד במבנה המהותי של כל טקסט סיפורי: הכותרת, המבוא, הגוף והסיום.
 - 3- הסיפור בדרך כלל הוא המקור של כל הגזעים הנרטיביים, וניתן להעיד עליו על ידי עלייתם של אמונות מיתוס ופולקלור, ולכן אנו מוצאים שהסיפור הקצר, הסיפור בכלל והסיפור העיתונאי בפרט, מגיעים ממקור היסטורי אחד, כמו כל האמנויות הנרטיביות.
 - 4- ניתן לסווג את הסיפור העיתונאי לשני סוגים : אמנותי וחדשותי, בסיפור האמנותי בולט קולו של הכותב באירועים, לעומת זו בסיפור החדשותי הכותב הוא מעביר את האירועים בלתי להתערב בהם.
 - 5- הסיפור העיתונאי מכיל מערכת של מרכיבים שהם בולטים בו ומאפיינים אותו משאר סוגי הסיפור האחרים .
 - 6- הנרטיב בסיפור העיתונאי הוא מרכיב מרכזי והוא מיכיל כמה אלמנטים החשוב ביותר מביניהם הוא המספר .
 - 7- הכותב אפשטיין מתאפיין בסוג של כתיבה ספורים קצרים שהם הקצרצרים עד שהם מכנים אותו (מר הקצרצרים) .
 - 8- בקצרצרים של אפשטיין מתאפיינים בסיווג הנרטיב שלהם , לפעמים הוא כתב בנרטיב רצופי , ולפעמים כתב בנרטיב מקוטע , ובנרטיב משתני .
 - 9- הסוג של מספר הנפוץ ביותר בקצרצרים של אפשטיין הוא המספר הראשי .
- ביבליוגרפיה:-
מקורות עבריים :

- AZBOOKA (٢٠٢٤ ٣ ٣). azbyka (بيت دפוס ABC). אוחזר ב- 10 ABC. מתוך בית Dec) (2023, 3, 3). <https://azbyka.com.ua/iw/typy-personazhej-12-osnovnyh-kotorye-dolzhen-znat-kazhdyj-pisatel/>
- Thpanorama (אין תאריך). נרטיב ז'אנר נרטיבי מאפיינים, תת-ז'אנרים, אלמנטים. אוחזר ב- 17 Thpanorama (2024, 2). מתוך הפוך את עצמך טוב יותר היום! מדעי, תרבות, חינוך, פסיכולוגיה, ספורט Thpanorama (2024, 2). מתוך <https://he.thpanorama.com/articles/literatura/gnero-narrativo-orgenes-charactersticas-subgneros-elementos.html>
- אלכס אפשטיין. (28 בספטמבר 2010). הארץ. (ה' ע' בע"מ, עורך, & ה' | כללי, מפיק) אוחזר ב- <https://www.haaretz.co.il/misc/2010-09-28/ty-article/0000017f-f7ad-d318-aff-f7efb08e0000>
- אלכס אפשטיין. (11 בפברואר 2021). סיפור קצר לקריאה "דמיון". הארץ, בלוגים | משהו לקרוא. אוחזר ב- 10 2024. <https://www.haaretz.co.il/blogs/somethingtoread/2021-02-11/ty-article/0000017f-e516-d568-ad7f-f77f684b0000>
- אלכס אפשטיין. (28 בספטמבר 2010). סיפורים קצרים. הארץ. אוחזר ב- 29 / 1 / 2024, מתוך <https://www.haaretz.co.il/misc/2010-09-28/ty-article/0000017f-f7ad-d318-aff-f7efb08e0000>
- אלכס אפשטיין. (10 בדצמבר 2010). קיצורי דרך הביתה. הארץ. אוחזר ב- 29 / 1 / 2024, מתוך <https://www.haaretz.co.il/literature/2010-12-15/ty-article/0000017f-e029-db22-a17f-fcb9dbe70000>
- אלכס אפשטיין. (13 בדצמבר 2016). סופת שלגים מתקרבת. עיתון הארץ. אוחזר ב- 11 / 2 / 2024, מתוך <https://www.haaretz.co.il/literature/prose/2016-12-13/ty-article/0000017f-f68e-d318-aff-f7efabd70000>
- ארקוויה אנקרני. (10 / 1 / 2020). להציג ספרות. ז'אנר נרטיבי: אלמנטים נרטיביים. אוחזר ב- 9 / 2 / 2024, מתוך <https://www.actualidadliteratura.com/iw-אנריים-נרטיביים-27%קריינות>
- ארקוויה, סוגי מספרים, (3\28\2021)
- ארקוויה, אנקרני. (28 / 3 / 2021). להציג ספרות. סוגי מספרים. אוחזר ב- 17 / 2 / 2024, מתוך <https://www.actualidadliteratura.com/iw-סוגי-מספרי-סיפורים>
- אתר ספרות-חט"ב, Retrieved 2023 / 10 / 3. סיפור קצר - מאפיינים והגדרות <https://sites.google.com/a/moshesharet.ort.org.il/safrut/meafyen-1>
- גלרון-גולדשלגר, (1 / 1 / באפריל 2020). לקסיקון ביו-ביבליוגרפי של הספרות העברית החדשה. (ל' כ' ספרים, עורך) אוחזר ב- 11 / 2 / 2024, מתוך (1971) יוסף אלכס אפשטיין Modern Hebrew Literature - a Bio-Bibliographical Lexicon: <https://library.osu.edu/projects/hebrew-lexicon/00428>
- נרטיב ז'אנר נרטיבי, מאפיינים, תת-ז'אנרים, אלמנטים. המאפיינים העיקריים של ז'אנר הנרטיבי, הפוך את עצמך טוב יותר היום! אוחזר ב- 17 / 2 / 2024, מתוך Thpanorama נקודת מבט נרטיבית <https://he.thpanorama.com/articles/literatura/gnero-narrativo-orgenes-charactersticas-subgneros-elementos.html>
- שרי שביט (11 / 1 / 2002), מר קצרצר, ידיעות אחרונות ynet. אוחזר ב- 16 / 2 / 2024, מתוך <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4004543,00.html>
- יותם שווימר. יד ראשונה מסופר": אפשטיין כתובה הנצחית. (2002, 10 14). <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4575505,00.html>

مقורות عربىم :

١. احمد، ا'ش'. (٢٠١٢). عناصر القصة القصيرة وتطبيقاتها في القصة الصحفية. العراق: كلية الاداب - الجامعة العراقية.
٢. الحكيم، ح'ع'. (٢٣ اكتوبر ٢٠٢٢). طريقة السرد القصصي / أنواع السرد القصصي. الموسوعة العربية الشاملة. اوحزر مئور
<https://www.mosoah.com/career-and-education/education/storytelling-method/>
[السرد باسئءام الضمير المءاطب /](#)
٣. الفارس، ا'. (١٣ سبئمبر ٢٠٢١). طريقة السرد القصصي. " موضوع " . اوحزر ب- ١٠ ١ ٢٠٢٣، مئور
https://mawdoo3.com/طريقة_السرد_القصصي
٤. الاذاعة - الراديو - الصحافة. (٢٤ - March - 2012). القصة / الفئئشر. اوحزر مئور الاذاعة - الراديو - صحافة الاذاعة : radio-journalism.blogspot.com
<https://radio-journalism.blogspot.com/2012/03/blog-post.html>
٥. عباسي، ع'. (٢٠٢٤). عناصر السرد وجماليات فكئئفها في القصة القصيرة جدا. جئبل - الجزائر: مجلة النص - جامعة محمد الصديق بن يحيى. المجلد ١٠، العدد ٢
اوحزر مئور <https://www.asjp.cerist.dz/en/article/239759>
٦. مهدي، ل'. (٨ ديسمبر ٢٠٢١). ما هي أشكال القصة الصحفية في المجلة؟ . اوحزر ب- ٤ ١٢ ٢٠٢٣، مئور e3arabi - Reach Publishers <https://e3arabi.com/?/علام/ما-هي-أشكال-القصة-الصحفية-في-المجلة>
٧. AIUkla, Faten. 2023 - 10 - ٥. (النص السردى هو ماكان فيه حوار على السنة الشخصيات . المرسال 2 - 12 - 2023
<https://www.almsal.com/post/1344492>
- ٨- الكعبي، ب. (٢٠٠٦). الكتابة المرئية: القصة الصحفية والريبورتاج، الصحافة - الريبورتاج - الكتابة الصحفية . (ط١). الفصل الأول . رام الله - فلسطين . شبكة امين الاعلامية.
- 9- حداد، ن'. (٢٠٠٢). في الكتابة الصحفية (السمات - المهارات - الأشكال - القضايا)، المبعئ الثالث القصة الاخبارية والقصة الفنية. اريد - الاردن: دار الكندي.
- 10- حسن، ض'. (٢٠١٦). الصحافة والكتابة الابداعية (دليل المواطن الصحفي في مناطق النزاعات)، القصة الصحفية الابداعية المقارنة بين التغطيات والقصص الصحفية. مؤسسه فريدريش ايبرت. المدقق اللغوي: نبيل محمد.
- 11- البقاش، م. م . (2002). الاقصوصة الصحفية (تقنية الكتابة والبناء) (الطبعة الاولى). (غرناطة: جريدة صوت المهاجر .
- 12- الطائي، ا'. (٢٠١٢). بين القصة الأدبية والقصة الصحفية . بغداد: كلية الاداب - الجامعة العراقية. أول ئظير أكاديمي لفن القصة الصحفية ، باشراف أ.د. منذر محمد قاسم .

13- خورشيد، ف'. (١٩٧٢). بين الادب والصحافة. القاهرة: دار الفكر العربي.

14- حمزة، ع' ا'. (٢٠١٠). كتاب المدخل في فن التحرير الصحفي. القاهرة: الهيئة المصرية العامة للكتاب.

١٥- زيد، ف' ا'. (1990). فن الكتابة الصحفية. القاهرة . ط 4. عالم الكتب - المكتبة الشاملة.

Sources

1 .Ahmed, A. Sh. (2012). Elements of the short story and its applications in the journalistic story. Iraq: College of Arts - University of Iraq.

2 .Al-Hakim, H. A. (October 23, 2022). The method of storytelling / Types of storytelling. The Comprehensive Arab Encyclopedia. Storytelling method

<https://www.mosoah.com/career-and-education/education/storytelling-method/>

Narration_using_the_second_person_pronoun /

3 .Al-Faris, A. (September 13, 2021). The method of storytelling. "Topic". Available on 1 10 2023, page https://mawdoo3.com/طريقة_السرد_القصصي/

4 .Radio - Radio - Journalism. (March 24 -- 2012). The story / the feature. Radio - Radio - Radio Journalism radio-journalism.blogspot.com :

<https://radio-journalism.blogspot.com/2012/03/blog-post.html>

5 .Abbasi, A'. (2024). Narrative elements and aesthetics of condensation in the very short story. Jijel - Algeria: Al-Nas Magazine - University of Mohamed Seddik Ben Yahia. Volume 10, Issue 2

Available <https://www.asjp.cerist.dz/en/article/239759>

6 .Mahdi, L'. (December 8, 2021). What are the forms of the journalistic story in the magazine? Date: April 12, 2023

7 ..AlUkla, Faten 2023 - 10 -5). The narrative text is what was a dialogue on the tongues of the characters. (Al-Marsal 2023 -12 - 2

<https://www.almarsal.com/post/1344492>

8 -Al-Kaabi, B. (2006). Visual writing: the journalistic story and the reportage, the press - the reportage - journalistic writing. (1st ed.). Chapter One. Ramallah - Palestine. Amin Media Network .

9 -Haddad, N. (2002). In journalistic writing (traits - skills - forms - issues), the third section, the news story and the artistic story. Irbid - Jordan: Dar Al-Kindi.

10-Hassan, D. (2016). Journalism and Creative Writing (Guide for Citizen Journalists in Conflict Zones), Creative Journalistic Story Comparison between Coverage and Journalistic Stories. Friedrich Ebert Foundation. Linguistic Reviewer: Nabil Mohammed .

- 11 -Al-Baqash, M. M. (2002). The Journalistic Short Story (Writing and Structure Technique) (First Edition). (Granada: Voice of the Immigrant Newspaper .
- 12 -Al-Taie, I. (2012). Between the Literary Story and the Journalistic Story. Baghdad: College of Arts - University of Iraq. The first academic theorization of the art of the journalistic story, supervised by Prof. Dr. Munther Mohammed Qasim.
- 13-Khorshid, F'. (1972). Between Literature and Journalism. Cairo: Dar Al Fikr Al Arabi.
- 14-Hamza, A' A'. (2010). Introduction to the Art of Journalistic Editing. Cairo: Egyptian General Book Authority.
- 15-Zaid, F' A'. (1990). The Art of Journalistic Writing. Cairo. 4th ed. World of Books - Comprehensive Library.

